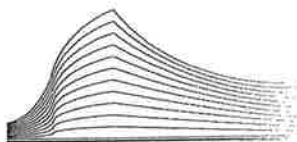

NIET getekend afschrift afgeleverd
in uitvoering van art. 792 G.W.
Vrijgesteld van expeditierecht
art. 280 / 2° (wetb. Reg.)

Uitgifte

Repertoriumnummer 5057
Datum van uitspraak 9 september 2020
Rolnummer A/19/02879

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent

Vonnis

Op de wijze van het kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren

Nr. A/19/02879

BV CREATIVE4, met vennootschapszetel gevestigd te 8310 Sint-Kruis (Brugge), Damse Vaart-Zuid 23, met ondernemingsnummer 0871.058.713, voor wie als raadslieden optreden, Meester Kathy Stampaert en Meester Stephane Criel, advocaten te Gent,

eiseres,

tegen :

NV VAN DEN WEGHE, met vennootschapszetel gevestigd te 9870 Zulte, Statiestraat 69, met ondernemingsnummer 0418.474.925; voor wie als raadslieden optreden, Meester Paul Maeyaert en Meester Alexander De Bleeker, advocaten te Brussel,

verweerster,

1. De rechtspleging

Het dossier van de rechtspleging werd ingezien, in het bijzonder de inleidende dagvaarding ten gronde betekend op 30.09.2019, en de neergelegde stukken en conclusies.

Op de zitting van 09.10.2019 werd een procedurekalender bepaald met vaststelling voor behandeling op de zitting van 20.05.2020.

De partijen werden in hun middelen en conclusies gehoord op de openbare zitting van deze rechtbank op 20.05.2020, waarna de zaak in beraad werd genomen.

De artikelen 2 en 30 tot en met 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

2. De vorderingen

De vordering van de BV CREATIVE4 volgens haar conclusie neergelegd op 27.02.2020 strekt ertoe vast te stellen dat:

- i) zij houder is van de auteursrechten op het ontwerp van Trimless, hetzij vlak in de wand ingewerkte lichtschakelaars en stopcontacten zoals destijds door NIKO gecommmercialiseerd onder de naam Mysterious
- ii) deze rechten reeds werden erkend door de Rechtbank van Koophandel te Gent in het vonnis van 21.06.2012, vervolgens door het Hof van Beroep te Gent in haar arrest van

- 25.01.2016 en 24.10.2016 waarbij NIKO werd veroordeeld tot afdracht van de winst in toepassing van art.86 Ter Auteurswet (thans art.XI.335) wegens inbreuk op haar intellectuele eigendomsrechten;
- iii) de Lap®is-schakelaar in 2014 werd gerealiseerd terwijl haar ontwerp dateert van 2004 (en reeds in 2005 werd gedeponereerd) en de Mysterious-collectie dateert van 2008, waardoor vaststaat dat haar creatie anterieur is aan de creatie van de Lap®is-schakelaar;
 - iv) er door haar aan VAN DEN WEGHE geen enkele toestemming werd verleend om de vormgeving van het Trimless-concept (zoals gecommmercialiseerd in de Mysterious) te reproduceren;
 - v) de Lap®is-schakelaars van verweerster slaafs en zonder toestemming alle vormkenmerken van de Mysteriouscollectie overneemt en reproduceert en derhalve inbreuk pleegt op art.XI.167 WER en de staking van deze inbreuk moet bevolen worden;
 - vi) dat, ondergeschikt, de Lap®is-schakelaar minstens en in elk geval te beschouwen is als commercieel parasitisme nu (1) de prestatie, het product of de dienst die gekopieerd wordt, de vrucht is van creatieve inspanningen en investeringen die vanuit financieel oogpunt en vanuit het oogpunt van de bestede tijd relatief belangrijk zijn; (2) de prestatie, het product of de dienst die gekopieerd wordt een economische waarde heeft; (3) degene die kopieert of imiteert profijt haalt uit de inspanningen en investeringen van de andere, ongeacht de vorm daarvan; en (4) degene die kopieert heeft zich niet de minste creatieve inspanning getroost om zijn prestatie, product of dienst te onderscheiden van die van de andere, waardoor de staking moet worden bevolen.

Dienvolgens aan VAN DEN WEGHE het verbod op te leggen om vanaf de zevende dag na betekening van de tussen te komen beschikking de Lap®is-schakelaar te reproduceren, te commercialiseren, aan te bieden op de markt en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 € per vaststelling van een inbreuk, met dien verstande dat meerdere inbreuken per dag kunnen vastgesteld worden.

VAN DEN WEGHE te horen bevelen dat het tussen te komen vonnis binnen 14 dagen na de betekening gedurende twee volledige maanden op duidelijk zichtbare wijze moet worden gepubliceerd op de "thuispagina" van de website www.vandenweghe.be en dit met volgende begeleidende vermelding in lettertype "Century Gothic" en lettergrootte "12": *"Op xx-xx-20xx werd Van den Weghe veroordeeld wegens het publiceren van misleidende reclame omtrent haar "Lapris"-gamma, aangezien zij de auteursrechten op het ontwerp daarvan heeft miskend ten nadele van de BVBA Creative 4. De productie van het "LAPRIS"-gamma werd dienvolgens ook stopgezet"*; Dit onder verbeurte van een dwangsom van 500 € per dag (met dien verstande dat slechts een vaststelling kan plaatsvinden per vierentwintig uren), te rekenen vanaf de veertiende dag na betekening van het tussen te komen vonnis;

Te horen bevelen dat door VAN DEN WEGHE en op haar kosten een mededeling wordt gedaan met betrekking tot het tussen te komen vonnis in de vaktijdschriften "Architectenkrant", "A+", "Arch-

Index”, “Dimension”, “Abstract”, “Interior Concepts”, “Renoscripto”, “Inside Information”, “Bouwen aan Vlaanderen”, “PI Project en Interieur”, “Decostyle”, “Projecto”, “Spotlight”, “Architectenweb”, “De Architect”, “Architrave”, “Detail”, “Wallpaper”, “Knack”, “AIT”, “Nieuwsbrief Beroepsvereniging Architecten NAV + KVA” en “Nieuwsbrief Associatie van InterieurArchitecten België AlnB”, onder verbeurte van een dwangsom van 1000 EURO per vaktijdschrift en per editie vertraging, te rekenen vanaf de derde maand na de betekening van het tussen te komen vonnis;

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel, zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement;

VAN DEN WEGHE te veroordelen tot de nader begrote kosten van het geding, inbegrepen de dagvaardingskost (p.m.) en de basisrechtsplegingsvergoeding begroot op 1.440,00 €;

De NV VAN DEN WEGHE vordert volgens haar syntheseconclusie neergelegd op de zitting van 20.05.2020 dat voorafgaandelijk, stuk 12 van Creative4 BVBA uit de debatten wordt geweerd, en verder :

In hoofdorde:

De vorderingen van Creative4 BVBA onontvankelijk, minstens ongegrond, te verklaren;

In ondergeschikte orde:

Indien de staking en de publicatie toch zouden worden bevolen, Creative4 BVBA, krachtens artikel XVII, lid 3 WER, te veroordelen tot het betalen van een borgsom van 250.000 €;

In elk geval:

Creative4 BVBA te veroordelen tot nader begrote gedingkosten

3. De feiten en retroacten

De voor de beoordeling van het geding bepalende feiten zijn als volgt samen te vatten.

BV CREATIVE 4 (‘C4’) profileert zich als een samenwerkingsverband tussen vier interieurarchitecten, opgericht op 29.12.2004, dat zich onder meer toelegt op interieurontwerp en ontwikkeling van aanverwante voorwerpen en toebehoren.

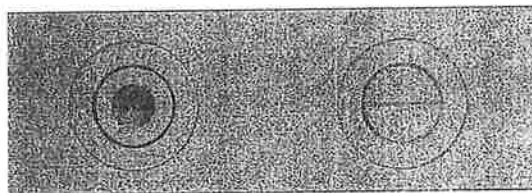
VAN DEN WEGHE is een onderneming te Zulte die sedert 1978 actief is in de bewerking en toepassing van natuursteen, onder meer in interieurafwerking.

C4 houdt voor in 2004 het zogenaamde “TRIMLESS”-concept (verkort ‘TRIMLESS’) te hebben ontwikkeld die zij beschrijft als een ‘systeem dat toelaat om een schakelaar, stopcontact, bewegingsmelder, camera, druktoets, etc. in een vlak te verwerken, in tegenstelling tot de meeste producten in dit segment die in opbouw worden geplaatst en gemonteerd’.

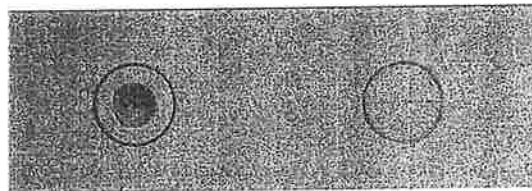
Een “TRIMLESS” schakelaar, stopcontact, bewegingsmelder, camera, druktoets, etc. zit volledig geïntegreerd en verzonken in het vlak waarin het is ingewerkt.

Om vaste datum te bekomen op het inbouwprincipe waarop zij bescherming via intellectuele rechten opeist, liet zij dit TRIMLESS systeem geïllustreerd door bijhorende foto's en schetsen, registreren bij een notaris op 28.01.2005 onder meer aan de hand van volgende afbeeldingen

VOOR AFWERKING

NA AFWERKING

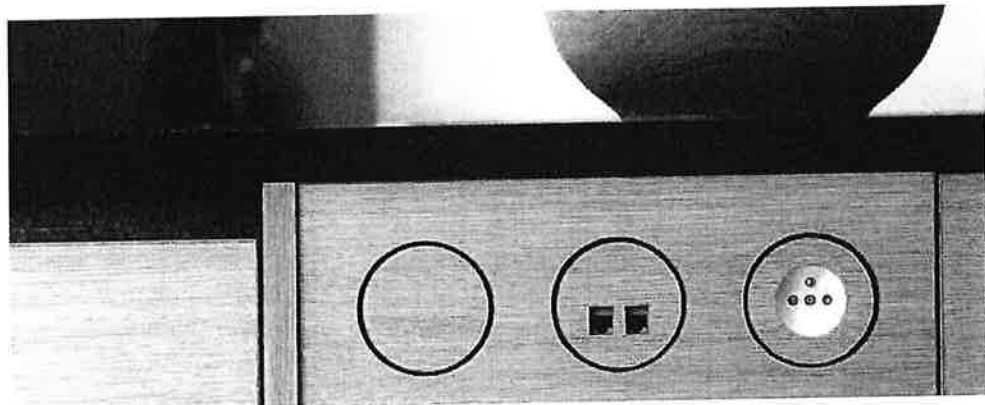
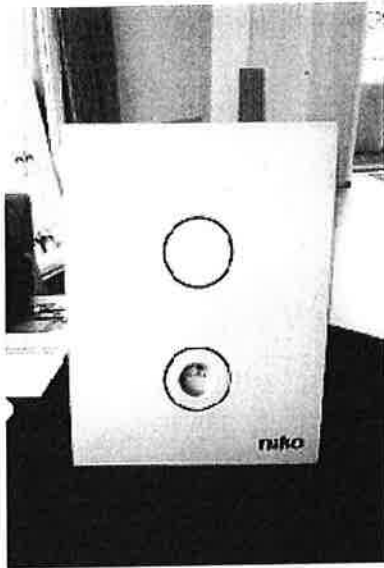

...

Op 16.11.2005 en in de loop van 2006 werd het “TRIMLESS”-concept gedeponereerd bij SOFAM, een coöperatieve vennootschap belast met het beheer van rechten verbonden aan originele kunstwerken.

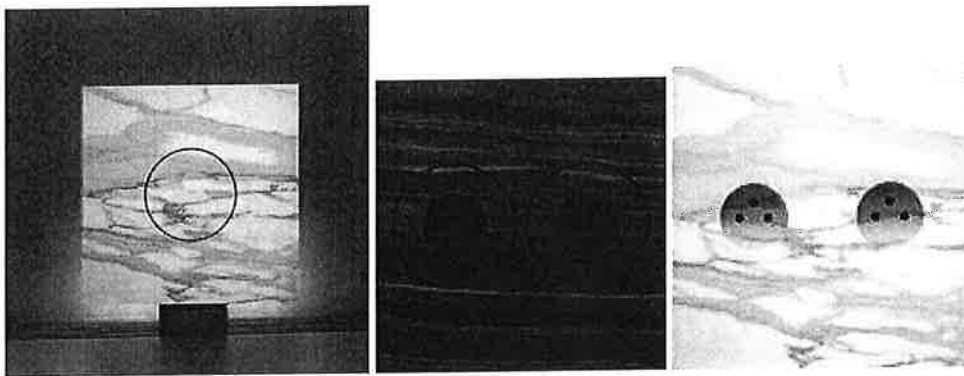
Vanaf begin 2005 werden tussen C4 en (onder meer) NIKO, een Belgisch producent van schakelaars en stopcontacten aftastende gesprekken gevoerd omtrent een mogelijke samenwerking rond de productie en commercialisering van het TRIMLESS concept, en in het kader daarvan werd voorafgaand op 15.10.2014 een geheimhoudingsovereenkomst opgesteld.

Het kwam niet tot een samenwerking en vanaf 2008 heeft NIKO dit soort van inbouwschakelaars autonoom gecommmercialiseerd onder de naam ‘MYSTERIOUS’:

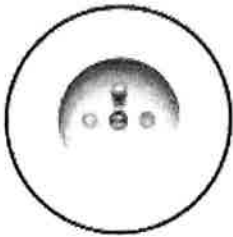
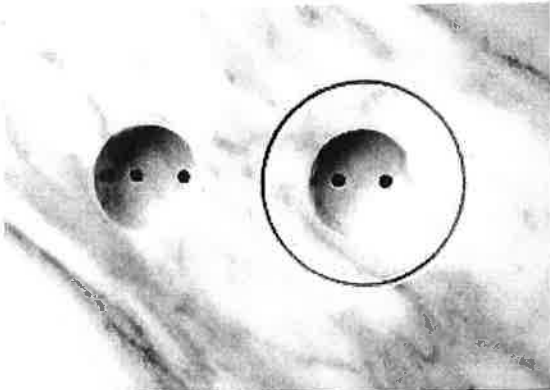
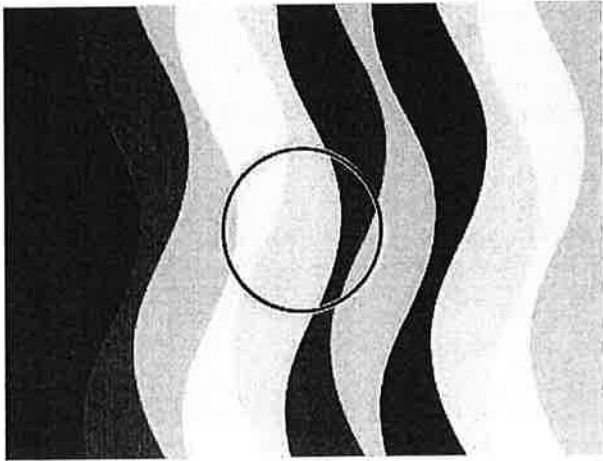
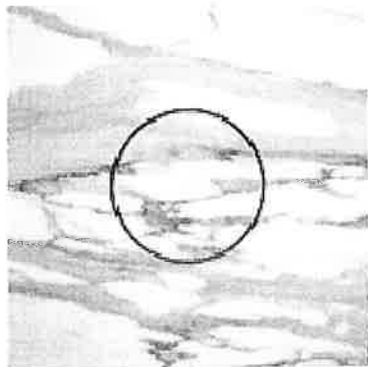

Het volgens C4 niet geautoriseerde gebruik van het concept door NIKO vormde de inzet van een voor de toenmalige rechtbank van Koophandel te Gent, 6^e kamer, gevoerde procedure, waarbij NIKO in eerste aanleg bij vonnis van 21.06.2012 werd veroordeeld wegens inbreuk op de auteursrechten toegekend aan C4, en na hoger beroep van NIKO het hof van Beroep te Gent in een arrest gewezen op 24.10.2016 deze laatste heeft veroordeeld op grond van schendingen van de geheimhoudingsovereenkomst.

Sedert 2013 commercialiseert VAN DEN WEGHE onder de merknaam "Lap®is" een productlijn van schakelaars en stekkerdozen, in de volgende vormgeving :

C4 stelt dat de vormgeving van deze Lap[®]is-schakelaars in al haar kenmerken werd ontleend aan haar anterieure TRIMLESS ontwerp :

<p>ONTWERP C4 Stopcontact</p>	<p>VERSIE LAPRIS</p>
	
<p>ONTWERP C4 lichtschakelaar</p>	<p>VERSIE LAPRIS</p>
	

Op 05.04.2013 heeft een derde partij TP46 BV die deel uitmaakt van de groep VAN DEN WEGHE een Belgische octrooiaanvraag gedaan op de werkwijze voor het aanbrengen van een stopcontact vervat in het concept, dat werd verleend op 02.09.2014 (BE 1020913).

Op 29.01.2014 heeft C4 VAN DEN WEGHE in gebreke gesteld op grond van auteursrechtelijke inbreuk en oneerlijke marktpraktijken.

Hierop werd bij schrijven van de raadsman van VAN DEN WEGHE gerepliceerd met de vraag om kopie te bezorgen van het model/de modellen van lichtschakelaars en contactpunten waarop auteursrechtelijke bescherming geclaimd wordt en anderzijds van het model/de modellen die geacht worden hierop inbreuk te maken.

C4 is hierop niet ingegaan.

Naar aanleiding van de bewering dat VAN DEN WEGHE op haar website publiciteit zou blijven maken voor het Lap®is product met alle vormkernmerken waarop C4 auteursrechtelijke bescherming claimt, verzendt C4 op 09.02.2019 opnieuw een aangetekend schrijven om deze producten van de website te verwijderen; C4 verwijst daarbij naar de rechten van de houders van licentie die zij heeft toegestaan op de vormgeving van de beschermde creaties.

Op 14.02.2019 werden deze aanspraken formeel ontkend door VAN DEN WEGHE en bevestigt zij dat nooit bindende afspraken zijn gemaakt, onder meer doordat C4 nooit heeft aangegeven op welke concrete ontwerpen de auteursrechtelijke aanspraken gesteund zijn en welke vormkenmerken zouden zijn overgenomen.

Op 30.09.2019 gaat zij bij gebreke aan het gevraagde gevolg dan over tot het uitzenden van de onderhavige dagvaarding tot staking.

4. Beoordeling

Wering van stuk 12 eiseres

Verweerster vordert wering van stuk 12, zijnde de betekening van een beschikking van 06.06.2019 van de Voorzitter van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank te Brussel op eenzijdig verzoekschrift tot beschrijvend beslag inzake namaak ex artikel 1369bis Ger.W. uitgaande van BVBA TP46, niet in zake.

Zij verzet zich op grond van schending van beroepsgeheim door haar raadsman, minstens op grond van deontologische inbreuken.

Verweerster gaat uit van de veronderstelling dat raadsman van verweerster rechtstreeks de hand heeft gelegd op dit stuk uit hoofde van zijn verondersteld mandaat als raadsman van de beslagen partij, die een licentienemer is van eiseres, en concurrent van verweerster.

Dit uitgangspunt is louter speculatief en niet pertinent.

Ten eerste gaat het om een beschikking van een overheidsrechtbank en is het een officieel document dat geen vertrouwelijkheid geniet.

Voorts kan ervan uit worden gegaan dat het document aan de raadsman door de betrokken beslagene zelf werd overgemaakt in het kader van de verdediging van haar licentiegever, en als er al vertrouwelijkheid op zou rusten, heeft betrokken beslagene enkel door de overhandiging ervan in een bepaald doelkader, dit opgeheven.

Het bedoelde document heeft overigens geen betrekking op het deskundigenverslag zelf dat gebeurlijk gevolgd is op de verleende beschikking, en waarop wél beperkingen van gebruik en verspreiding gelden.

Voorts is het niet uit te sluiten dat het stuk een nuttige bijdrage levert in het onderzoek naar de aard van de intellectuele eigendomsrechten die worden ingeroepen.

Aan de vraag tot wering kan géén gevolg worden verleend.

Auteursrechten werden definitief vastgesteld/afgewezen in het arrest van het hof van Beroep te Gent gewezen op 24.10.2016

Partijen verwijzen elk om hun standpunt te schragen naar deze uitspraak.

Vast staat dat het eerste vonnis van de rechtbank van koophandel dd. 21.06.2012 waartegen hoger beroep, het voorhanden zijn van auteursrechten in hoofde van C4 heeft aanvaard.

Deze procedure werd gevoerd tussen eiseres en een derde partij (NIKO) waardoor de beslissing in welke zin ook niet bekleed is met enig gezag van gewijsde ten opzichte van verweerster.

Bovendien is inhoudelijk slechts vast te stellen dat het hof van Beroep te Gent bij arrest van 24.10.2016 een gedeeltelijke hervorming heeft uitgesproken, en zich formeel en in het dispositief niet heeft uitgesproken over het bestaan van auteursrechten; in de mate dat deze uitspraak uitlegging behoeft, kan uit de zinsnede in het dictum *'bevestigt het bestreden vonnis, met een andere motivering en behalve (i) de eerste littera van het vonnis betreffende de schending van de auteursrechten'* slechts eenduidig opgemaakt worden dat het arrest zich niet aangesloten heeft bij de desbetreffende beoordeling door de eerste rechter gedaan; uit het samen lezen met het overwegend gedeelte volgt dat het hof van Beroep tot een uitspraak komt met vergelijkbare

gevolgen, doch op grond van geheel andere overwegingen die niet gesteund zijn op de leer van het auteursrecht, maar op contractuele niet nakoming van de geheimhoudingsovereenkomst.

Het arrest van hof van Beroep te Gent van 24.10.2016 heeft bijgevolg evenmin uitspraak gedaan over de afwezigheid van auteursrechten zoals verweerster betoogt en heeft het bestaan van auteursrechten in hoofde van C4 in het midden gelaten.

Deze rechtbank is bijgevolg in geen enkele richting gebonden door deze uitspraken.

Houderschap auteursrechten

Verweerster oppert dat C4 een vennootschap is en gebeurlijke auteursrechten steeds in oorsprong toebehoren aan de natuurlijke persoon, ontwerper van het werk als het een individueel werk is, en de natuurlijke personen als het een collectief werk betreft.

Eiseres stelt dat de auteursrechten door iedere betrokkene kunnen worden ingeroepen, en dat de auteursrechten werden overgedragen aan de vennootschap C4, die zich onafgebroken als rechtenhoudster heeft gemanifesteerd en deze heeft uitgeoefend in eigen naam.

De rechtbank stelt vast dat C4 de vennootschap is uit wiens naam de registratie van het auteursrecht is gebeurd bij de notaris, en bij SOFAM.

C4 is de vennootschap waaronder vier onafhankelijke architecten samenwerken, hun professionele krachten bundelen en hun prestaties uitbaten en valoriseren; er bestaat krachtens artikel XI, 170, 2° lid WER een wettelijk vermoeden van titulariteit door naamsvermelding van de vennootschap op het werk, dat in casu nooit geclaimd, noch tegengesproken, noch weerlegd werd door één of méér individuele interieurarchitecten die deel uitmaken van C4.

De vennootschap heeft zich steeds opgeworpen als (beweerde) rechtenhoudster, die aldus kan geacht worden de gebeurlijke auteursrechten te hebben overgenomen en de eraan verbonden rechten kan uitoefenen.

Geldigheid van de aangevoerde auteursrechten

Vermits verweerster ook de geldigheid van het door eiseres ingeroepen auteursrecht aanvecht, dient dit bij voorrang onderzocht te worden.

Verweerster stelt samengevat dat eerstens geen auteursrechten kunnen toegekend worden aan het door aanlegster als werk voorgestelde werkwijze die niet meer is dan een oplossing voor een technisch probleem, en bovendien en ongeschikt is er geen sprake van inbreuken door het op de markt brengen van de Lap®is schakelaar.

Auteursrecht is een vormvrije bescherming, waardoor de schepper van een origineel werk dit exclusief kan reproduceren en zich kan verzetten tegen de overname ervan door derden, behoudens toestemming.

Het auteursrecht biedt bescherming voor ideeën, gedachten, principes, methodes en dergelijke in de mate dat zij een concrete en originele vorm hebben gekregen, waarbij dan slechts die concrete en originele vorm (uitdrukkingswijze) wordt beschermd.

Alleen een werk dat voldoet aan de originaliteitsvereiste komt in aanmerking voor bescherming door auteursrechten.

De vereiste originaliteit vergt twee componenten:

- het moet de uitdrukking zijn van een intellectuele inspanning van de maker (Cass. 27 april 1989, Ing.Cons. 1993, 145)
- er moet bovendien in het werk een persoonlijk stempel van de ontwerper terug te vinden zijn: voldoende is dat de schepper van het werk een bepaalde keuze heeft gemaakt uit verschillende mogelijkheden die een weerspiegeling is van deze creatieve inbreng, doch een persoonlijke toets is noodzakelijk (HvJ 17 januari 2012, C-302/10, Infopaq).

De auteur moet bij het maken van het werk, zijn creatieve bekwaamheden tot uiting hebben kunnen brengen door het maken van vrije keuzes. Met die keuzes is de auteur in staat zijn werk een toets te geven waaruit zijn persoonlijkheid blijkt (HvJ 1 december 2011, C-145/10, Painer).

Uit de analyse van de genoemde arresten volgt dat de eigen intellectuele schepping, de creatieve en vrije keuzes en de uitdrukking van de persoonlijkheid van de maker van het werk kernbegrippen zijn om te bepalen of een werk al dan niet "oorspronkelijk" is en al dan niet in aanmerking komt om te genieten van de bescherming van auteursrechten.

Het oorspronkelijkheidscriterium wordt op een subjectieve manier ingevuld.

Het criterium van oorspronkelijkheid of de originaliteit is niet vervuld indien het maken van het werk bepaald is door technische overwegingen, regels of beperkingen die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid.

Aan het oorspronkelijkheidscriterium is niet voldaan wanneer de uitdrukking door de technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat de idee samenvalt met de uitvoering ervan; in een dergelijk geval kan de auteur onmogelijk uitdrukking geven aan zijn creatieve geest en tot een resultaat komen dat een eigen intellectuele schepping vormt (de 'techniekrestrictie').

Het auteursrechtelijk werkbegrip vindt haar begrenzing waar het eigen, oorspronkelijk karakter enkel datgene betreft wat noodzakelijk is voor het verkrijgen van een technisch effect; elementen van het werk die louter een technisch effect dienen of te zeer het resultaat zijn van een door technische uitgangspunten beperkte keuze, zijn van bescherming uitgesloten.

Ten slotte volgt uit de hiervoor aangegeven beginselen dat aanzienlijke inspanningen en deskundigheid bij het maken van een werk slechts grond opleveren voor auteursrechtelijke bescherming indien deze inspanningen en deskundigheid gepaard zijn gegaan met originaliteit bij de keuze en de rangschikking van de gegevens (Gent 16 november 2016, 2014/AR/1461 Studiebureau De Klerck Immo / Studiebureau X www.ie-forum.be IEFbe 2605 inzake auteursrecht op lastenboeken).

Voortbouwend op deze principes en rekening houdend met de door eiseres aangegeven argumenten die het bestaan van auteursrechten moeten ondersteunen, kan slechts de conclusie volgen dat het voorwerp waarop eiseres auteursrechtelijke bescherming opeist een werkwijze is om een bepaald technisch effect te bereiken, en geen werk uitmaakt in de zin van het auteursrecht.

Dit blijkt eerstens uit haar eigen stukken, waar zij het zowel voor de notaris als ter gelegenheid van de registratie bij Sofam het beschermde voorwerp beschrijft als een 'systeem', een 'inbouwprincipe' dat nader gedefinieerd wordt aan de hand van haar exclusief technische uitvoering met diverse/verschillende uitvoeringsmodaliteiten.

Eiseres erkent daarmee impliciet dat hetgeen zij als werk bestempelt het resultaat is van een proces om een concrete oplossing te bieden aan een functioneel probleem van inbouw van schakelaars en stopcontacten die aanvullende praktische en esthetische mogelijkheden biedt wanneer zij verzonken ingebracht kunnen worden om in één effen vlak geïntegreerd te worden op de plaats van inbouw.

Dit laatste is een functioneel-technisch uitgangspunt dat geen ruimte laat voor keuze van uitvoering.

Eiseres slaagt er vervolgens niet in aan te geven op basis van welke vormkenmerken precies aan het resultaat hiervan auteursrechten zouden toekomen.

De auteur heeft in principe een positieve stelplicht (Vz. Kh. Antwerpen, 20 december 2017, Atraxion / Ideca, www.ie-forum.be IEFbe 2446) en zal zelf dienen aan te geven waar zijn werk in concreto blijkt geeft van creatieve keuzes waardoor het op een oorspronkelijke manier afwijkt van wat tot op het ogenblik van de eerste ter beschikking stelling aan het publiek bekend was.

Dit is - vanzelfsprekend - een preciaire onderneming nu de technische oplossing van de toegepaste werkwijze precies beoogt de aldus geïntegreerd geplaatste schakelaars en stopcontacten zo discreet mogelijk uit te voeren en aan het zicht te onttrekken: hierdoor ontbreken bij uitstek

waarneembare vormkenmerken die moeten onderscheiden worden om de auteursrechtelijke originaliteit te beoordelen.

Wat immers resulteert is een zo homogeen mogelijk vlak met in het geval van de schakelaar een ronde schaduwvoeg om de precieze plaats van de schakelaar aan te geven.

De thesis dat het resultaat van de werkwijze als werk niet te bevatten is, wordt benadrukt door de moeite die eiseres ondervindt om de vermeigen kenmerken die eraan kunnen toegeschreven worden als niet behorend tot de vormgevingserfgoed aan te duiden en te definiëren.

Eiseres duidt concreet op de 'ronde vorm' van het stopcontact en de 'schaduwvoeg'.

Verweerster illustreert ten overvloede aan de hand van tal van voorbekendheden dat een cirkelvormig stopcontact geenszins nieuw is en integendeel behoorde tot het vormgevingserfgoed op het moment van de introductie van het 'TRIMLESS' concept.

De schaduwvoeg is in wezen een uitsparing die slechts technische functies vervult zoals het lokaliseren van de schakelaar en het vergemakkelijken van de toegang tot het binnenwerk, en de breedte van de uitsparing is alleen in functie hiervan gekozen; het esthetisch effect van de schaduwvoeg waarop eiseres zich beroept als uiterlijk kenmerk en die zich visueel als een kring rond de schakelaar/stopcontact aftekent die de ronde vorm accentueert, is evenmin nieuw en werd zoals verweerster aantoonde reeds in 1994 gedeponereerd als model (stuk IV.3-4-5 ingediend op 30.12.1994).

Indien mag aangenomen worden dat het resultaat dat eiseres beschouwt als zijnde origineel een gevolg is van creatieve inspanningen van de ontwerper, hebben deze inspanningen vooral te maken met de technische wijze waarop een schakelaar/stopcontact dat traditioneel geplaatst wordt met een oneffen afdekplaatje, kan ingewerkt worden zodat de schakelaar/stopcontact optimaal kan geïntegreerd worden met de plaats van inbouw.

In dat verband toont verweerster ten overvloede en in de lijn van wat hiervoor overwogen werd aan dat de creatieve inspanningen die werden geleverd zich situeren op het technisch vlak waarvoor de achterliggende technologie een octrooi werd bekomen door een van de van de groep van verweerster deel uitmakende onderneming TP46.

Een verder gevolg is dat de auteur geen authentieke vormgevingskeuzes heeft kunnen maken nu steeds de hiervoor beschreven functionele eis van één effen vlak voorop staat, en leidt tot hetzelfde, vooraf bepaalde, visueel resultaat.

Uit hetgeen vooraf gaat volgt dat het als werk voorgesteld voorwerp van bescherming niet voldoet aan de auteursrechtelijk geveerde grondvoorwaarden en bijaldien geen auteursrechten kan opleveren.

Een nader onderzoek naar de mogelijke inbreuken is dan ook niet aan de orde.

Inbreuken op eerlijke markpraktijken

Nabootsing is niet onrechtmatig als het origineel geen steun vindt in bescherming door intellectuele eigendomsrechten, tenzij er sprake is van begeleidende omstandigheden, handelingen of gedragingen die verwarring scheppen of kunnen misleiden, en waardoor de concurrent schade lijdt.

Dit kan het geval zijn indien de nabootser zonder aan de deugdelijkheid en bruikbaarheid afbreuk te doen op bepaalde punten evengoed een andere weg had kunnen inslaan en door dit na te laten verwarring sticht.

Het is aan de partij die ze aanvoert om aan te tonen om welke praktijken het daarbij gaat en in welke mate ze nadeel kunnen toebrengen: op degene die de bescherming inroept rust de bewijslast dat de nabootser evengoed ook een andere keuze had kunnen maken om hetzelfde effect te bereiken.

De zorgvuldigheid eist dat de nabootser op die punten waar het kan, met betrekking tot de vormgeving die niet bepalend is voor de deugdelijkheid en de bruikbaarheid van het product, een andere vormgeving kiest.

Hierin slaagt eiseres niet: ze haalt nagenoeg dezelfde argumentatie waarnaar zij verwijst onder gelding van auteursrecht aan om verweerster ook inbreuken op eerlijke handelspraktijken voor de voeten te werpen.

Daarnaast is verworven uit de overwegingen supra dat het beoogde effect dat bekomen wordt vanuit de beschreven werkwijze steunt op het monolithisch idee van een vlakke integratie, en per definitie slechts voor één concrete uitvoering vatbaar is, nu van de nabootser niet verlangd kan worden dat hij aan de deugdelijkheid en de bruikbaarheid afbreuk doet enkel en alleen teneinde verwarring te voorkomen.

De stelling van eiseres ontwikkeld in haar conclusie dat verweerster met haar octrooi een andere vorm kon hanteren voor haar stopcontact of lichtsakelaar is dan ook niet pertinent en naast de kwestie.

Er zijn verder geen aanwijzingen voorhanden dat verweerster daden zou stellen om haar producten voor te stellen als zijnde afkomstig van eiseres, die het TRIMLESS concept niet heeft gecommmercialiseerd.

De vordering zoals gesteld op deze rechtsgrond treft geen doel.

Gerechtskosten

Eiseres is als de in het ongelijk gestelde partij te beschouwen

5. Beslissing

OP DIE GRONDEN, Kristiaan Dehing, rechter in de ondernemingsrechtbank Gent, de voorzitter, afdelingsvoorzitter en oudere rechters wettelijk belet vervangend, zetelend op de wijze van het kort geding, bijgestaan door Myriam Geldof, griffier.

Rechtdoende op tegenspraak,

Uitspraak doende op de vordering van BV CREATIVE4,

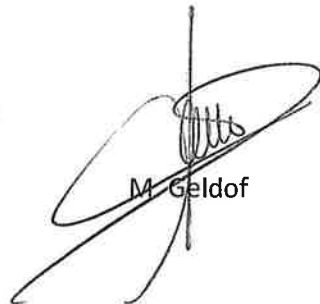
Verklaart deze ontvankelijk doch niet gegrond en wijst haar ervan af.

Verwijst CREATIVE4 tot de gerechtskosten in hoofde van VAN DEN WEGHE te begroten op de rechtsplegingsvergoeding aan het basistarief van 1.440 €.

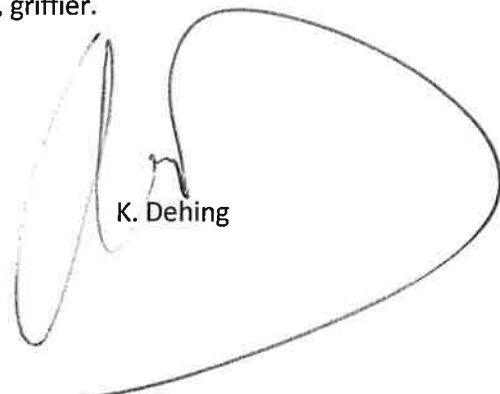
Veroordeelt CREATIVE4 tot betaling van 165 euro rolrecht aan de Belgische Staat (FOD Financiën) die instaat voor de inning.

Aldus het vonnis uitgesproken op de gewone en openbare zitting van woensdag 9 september 2020.

Heeft over de zaak geoordeeld : de heer Kristiaan Dehing, rechter in de rechtbank, voorzitter; bij de uitspraak bijgestaan door mevrouw Myriam Geldof, griffier.

M. Geldof

K. Dehing